

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. lapkričio 25 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 45 ir 48 straipsniai – Laisvas darbuotojų judėjimas – Vienodas požiūris – Išmokos šeimai, mokamos vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, kurie su savo šeimos nariais išvyksta į trečiąją šalį, į kurią buvo paskirti – Panaikinimas – SESV 288 straipsnio antra pastraipa – Sąjungos teisės aktai – Reglamentų taikymo sritis – Nacionalinis teisinis reglamentavimas, kurio taikymo asmenims sritis yra platesnė nei reglamento – Sąlygos – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 11 straipsnio 3 dalies a ir e punktai – Taikymo sritis – Pagal darbo sutartį dirbanti valstybės narės pilietė, kurią kaip vystomojo bendradarbiavimo darbuotoją įdarbino kitoje valstybėje narėje įsisteigęs darbdavys ir išsiuntė į misiją trečiojoje šalyje – 68 straipsnio 3 dalis – Išmokų šeimai prašančio skirti asmens teisė pateikti vienintelį prašymą kompetenciją prioriteto tvarka turinčios valstybės narės įstaigai arba kompetenciją subsidiaria tvarka turinčios valstybės narės įstaigai“

Byloje C-372/20

dėl *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas, Austrija) 2020 m. liepos 30 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. rugpjūčio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

QY

prieš

Finanzamt Österreich (anksčiau – *Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien*)

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kuriį sudaro aštuntosios kolegijos pirmininko pareigas einantis septintosios kolegijos pirmininkas J. Passer, teisėjai F. Biltgen (pranešėjas) ir N. Wahl,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– Austrijos vyriausybės, atstovaujamos J. Schmoll, E. Samoilova ir A. Posch,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Europos Komisijos, atstovaujamos B.-R. Killmann ir D. Martin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl ESS 4 straipsnio 2 ir 3 dalių, SESV 4 straipsnio 4 dalies, 45, 208 ir 288 straipsnių, 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72; klaidų ištaisymas OL L 188, 2013, p. 10) 7 straipsnio, 11 straipsnio 3 dalies a ir e punktų, 67 ir 68 straipsnių, 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1), 11 straipsnio ir 60 straipsnio 2 ir 3 dalių, taip pat 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011, p. 1) 7 straipsnio 1 ir 2 dalių išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant pareiškėjos pagrindinėje byloje QY ginčą su *Finanzamt Österreich* (Austrijos mokesčių administracija), anksčiau – *Finanzamt für den 8., 16. und 17. Bezirk in Wien* (Mokesčių įstaiga, atsakinga už 8, 16 ir 17 Vienos rajonus, Austrija) (toliau – Mokesčių administracija), dėl pastarosios atsisakymo skirti jai išmokas šeimai.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Reglamentas Nr. 883/2004

- 3 Reglamento Nr. 883/2004 12 ir 16 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(12) Proporcingumo atžvilgiu būtina imtis reikiamų priemonių garantuoti, kad, taikant faktų arba įvykiųulyginimo principą, nebūtų gaunami objektyviai nepagrįsti rezultatai arba kad nesutaptų už tą patį laikotarpį mokamos tos pačios rūšies išmokos.

<...>

(16) Nuostata, kad socialinės apsaugos teisės turi priklausyti nuo atitinkamo asmens gyvenamosios vietos, Bendrijoje iš principo neturi jokio pagrindo; tačiau tam tikrais atvejais, ypač kai kalbama apie su asmens ekonomine ir socialine padėtimi susijusias specialiąsias išmokas, į gyvenamąją vietą gali būti atsižvelgiama.“
- 4 Šio reglamento 1 straipsnio z punkte nustatyta:

„„[I]šmoka šeimai“ – visos išmokos natūra arba pinigais, skirtos padengti šeimos išlaidoms, neįskaitant I priede nurodytų išankstinių išlaikymo ir specialių vaiko gimimo bei įvaikinimo išmokų.“

- 5 Minėto reglamento 2 straipsnio „Asmenys, kuriems taikomas šis reglamentas“ 1 dalyje nurodyta:
„Šis reglamentas taikomas valstybės narės piliečiams, asmenims be pilietybės ir pabėgėliams, gyvenantiems vienoje iš valstybių narių, kuriems yra ar buvo taikomi vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktai, bei jų šeimos nariams ir maitintojo netekusiems asmenims.“
- 6 To paties reglamento 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:
„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:
<...>
j) išmokas šeimai.“
- 7 Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnyje „Vienodas požiūris“ numatyta:
„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus priklauso tos pačios išmokos ir prievolės, kaip ir tos valstybės piliečiams.“
- 8 Šio reglamento 5 straipsnis „Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius“ suformuluotas taip:
„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:
a) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teises pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;
b) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.“
- 9 Minėto reglamento 7 straipsnis suformuluotas taip:
„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, išmokos pinigais, mokėtinos pagal vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktus arba šį reglamentą, negali būti kaip nors sumažinamos, pakeičiamos, sustabdomos, nutraukiamos ar konfiskuojamos dėl to, kad jų gavėjas arba jo šeimos nariai gyvena ne toje valstybėje narėje, kurioje yra įstaiga, atsakinga už išmokų mokėjimą.“
- 10 Šio reglamento 11 straipsnyje „Bendrosios taisyklės“ nustatyta:
„1. Asmenims, kuriems taikomas šis reglamentas, taikomi tik vienos valstybės narės teisės aktai. Tie teisės aktai taikomi remiantis šioje antraštinėje dalyje numatytais nuostatomis.
<...>

3. Laikantis 12–16 straipsnių nuostatų:

- a) vienoje valstybėje narėje pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbantiems asmenims taikomi tos valstybės teisės aktai;
- b) valstybės tarnautojams taikomi tos valstybės narės teisės aktai, kurie galioja juos į darbą priėmusiai administracijai;
- c) asmenims, pagal 65 straipsnio nuostatas gaunantiems bedarbio pašalpas vadovaujantis valstybės narės, kurioje jie gyvena, teisės aktais, taikomi tos valstybės narės įstatymai;
- d) asmenims, pašauktiems arba pakartotinai pašauktiems į tarnybą valstybės narės ginkluotosiose pajėgose arba į jos civilinę tarnybą, taikomi tos valstybės narės teisės aktai;
- e) visiems kitiems asmenims, kuriems netaikomi a–d punktai, taikomi tos valstybės narės, kurioje jie gyvena, teisės aktai, nepažeidžiant kitų šio reglamento nuostatų, garantuojančių jiems išmokas pagal vienos ar daugiau valstybių narių teisės aktus.

<...>“

- 11 Reglamento Nr. 883/2004 12–16 straipsniuose numatytos konkrečios taisyklės, taikytinos laikinai dirbti komandiruojamiems asmenims (12 straipsnis), asmenims, dirbantiems dviejose ar daugiau valstybių narių (13 straipsnis), asmenims, pasirinkusiems savanorišką ar neprivalomąjį nuolatinį draudimą (14 straipsnis), pagal sutartis dirbantiems Europos institucijų darbuotojams (15 straipsnis), ir šio reglamento 11–15 straipsnių išimtys (16 straipsnis).

- 12 Minėto reglamento 67 ir 68 straipsniai yra jo III antraštinės dalies 8 skyriuje „Išmokos šeimai“. Šiame 67 straipsnyje „Šeimos nariai, gyvenantys kitoje valstybėje narėje“ nustatyta:

„Asmuo turi teisę gauti išmokas šeimai pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus, taip pat ir už savo šeimos narius, gyvenančius kitoje valstybėje narėje, tartum jie gyventų pirmojoje valstybėje narėje. Tačiau pensininkas turi teisę gauti išmokos šeimai pagal valstybės narės, atsakingos už jo pensijos mokėjimą, teisės aktus.“

- 13 Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnis „Pirmenybinės [Prioriteto] taisyklės, kai išmokos sutampa“ suformuluotas taip:

„1. Jeigu išmokos tuo pačiu laikotarpiu ir tiems patiems šeimos nariams priklauso pagal daugiau kaip vienos valstybės narės teisės aktus, taikomos šios pirmenybinės [prioriteto] taisyklės:

- a) jeigu daugiau nei viena valstybė narė išmokas privalo mokėti skirtingu pagrindu, išmokos skiriamos tokia prioritetine [prioriteto] tvarka: pirma – teisės į išmokas, įgytos darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo pagrindu, antra – teisės į išmokas, įgytos pensijos mokėjimo pagrindu, ir trečia – teisės, įgytos gyvenamosios vietos pagrindu;
- b) jeigu daugiau nei viena valstybė narė išmokas privalo mokėti tuo pačiu pagrindu, prioritetine [prioriteto] tvarka nustatoma remiantis šiais papildomais kriterijais:

- i) jeigu teisės į išmokas įgytos darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo pagrindu: vaikų gyvenamoji vieta, su sąlyga, kad toks darbas ten yra, ir papildomai, tam tikrais atvejais, didžiausia vienas kitam prieštaraujančiais teisės aktais numatytų išmokų suma. Pastaruoju atveju išmokų išlaidomis dalijamasi pagal kriterijus, nustatytus įgyvendinimo reglamente;
- ii) jeigu teisės į išmokas įgytos pensijos mokėjimo pagrindu: vaikų gyvenamoji vieta, su sąlyga, kad pensija mokama pagal tos valstybės teisės aktus, ir papildomai, tam tikrais atvejais – ilgiausias draudimo arba gyvenimo laikotarpis, įgytas pagal vienas kitam prieštaraujančius teisės aktus;
- iii) jeigu teisės į išmokas įgytos gyvenamosios vietos pagrindu: vaikų gyvenamoji vieta.

2. Jeigu teisės į išmokas sutampa, išmokos šeimai mokamos pagal tuos teisės aktus, kurie buvo pripažinti prioritetiniais [taikytiniais prioriteto tvarka] pagal 1 dalies nuostatas. Pagal kitą, pirmajam prieštaraujantį, teisės aktą arba aktus priklausančių išmokų šeimai mokėjimas sustabdomas mokant tik pirmajame teisės akte numatyto dydžio išmoką, o už ją viršijančią sumą prireikus mokamas diferencinis priedas. Tačiau už vaikus, kurie, kai teisės į atitinkamą išmoką yra įgytos tik gyvenamosios vietos pagrindu, gyvena kitoje valstybėje narėje, toks diferencinis priedas neturi būti mokamas.

3. Jeigu pagal 67 straipsnio nuostatas prašymas gauti išmoką šeimai pateikiamas valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikomi, kompetentingai įstaigai, o ne pagal pirmenybinę teisę [valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikomi, bet ne prioriteto tvarka, kompetentingai įstaigai] remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis:

- a) ta įstaiga nedelsdama perduoda prašymą valstybės narės, kurios įstatymai galioja pagal prioritelines [prioriteto] taisykles, kompetentingai įstaigai, praneša apie tai atitinkamam asmeniui ir, nepažeisdama įgyvendinimo reglamento nuostatų dėl laikino išmokų skyrimo, prireikus moka 2 dalyje nurodytą diferencinį priedą;
- b) valstybės narės, kurios teisės aktai taikomi pagal prioritelines [prioriteto] taisykles, kompetentinga įstaiga nagrinėja šį prašymą, tartum jis būtų pateiktas tiesiogiai jai, o šio prašymo pateikimo pirmajai įstaigai data laikoma jo pateikimo prioritetinei [kompetenciją prioriteto tvarka turinčiai] įstaigai data.“

Reglamentas Nr. 987/2009

14 Reglamentas Nr. 987/2009 11 straipsnyje nustatyta:

„1. Jei dviejų arba daugiau valstybių narių įstaigos nesutaria dėl asmens, kuriam taikomas pagrindinis reglamentas, gyvenamosios vietos nustatymo, šios įstaigos bendru susitarimu nustato atitinkamo asmens interesų centrą [vietą] remdamosi vis[o]s turimos atitinkamos informacijos bendru įvertinimu; šie veiksniai gali apimti atitinkamai:

- a) buvimo atitinkamų valstybių narių teritorijoje trukmę ir nenutrūkstumą;
- b) to asmens padėtį, įskaitant:
 - i) vykdomos veiklos pobūdį ir konkrečias savybes, visų pirma vietą, kurioje tokia veikla paprastai vykdoma, veiklos pastovumą ir darbo sutarties trukmę;
 - ii) jo šeiminių padėtį ir šeimyninius ryšius;

- iii) neapmokamos veiklos vykdymą;
- iv) studentų atveju – jų pajamų šaltinį;
- v) jo būsto sąlygas, visų pirma būsto pastovumą;
- vi) valstybę narę, kurioje gyvenančiu asmuo laikomas apmokestinimo tikslais.

2. Jei, atsižvelgdamos į įvairius kriterijus, pagrįstus 1 dalyje išdėstytais atitinkamais faktais, atitinkamos įstaigos nesusitaria, nustatant asmens faktinę gyvenamąją vietą lemiamu veiksmu laikomi asmens ketinimai, apie kuriuos galima spręsti iš tokių faktų ir aplinkybių, ypač priežastys, dėl kurių tas asmuo persikraustė.“

15 Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta:

„2. Įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas pagal 1 dalį, išnagrinėja prašymą remdamasi pareiškėjo pateiktais išsamiais duomenimis, atsižvelgdama į visas pareiškėjo šeimos padėties faktines ir teises aplinkybes.

Jei ta įstaiga nusprendžia, kad jos teisės aktai taikomi laikantis prioriteto tvarkos pagal pagrindinio reglamento 68 straipsnio 1 ir 2 dalis, ji suteikia išmokas šeimai pagal jos taikomus teisės aktus.

Jei ta įstaiga mano, kad pagal pagrindinio reglamento 68 straipsnio 2 dalį gali būti suteikta teisė į diferencinį priedą pagal kitos valstybės narės teisės aktus, ta įstaiga nedelsdama perduoda prašymą kitos valstybės narės kompetentingai įstaigai ir informuoja apie tai atitinkamą asmenį; be to, ji informuoja kitos valstybės narės įstaigą apie savo sprendimą dėl prašymo ir sumokėtų išmokų šeimai dydį.

3. Jei įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, nusprendžia, kad taikomi jos teisės aktai, tačiau ne prioriteto teisės pagal [Reglamento Nr. 883/2004] 68 straipsnio 1 ir 2 dalis pagrindu [ne prioriteto tvarka pagal [Reglamento Nr. 883/2004] 68 straipsnio 1 ir 2 dalis], ji nedelsdama priima laikiną sprendimą dėl taikytinų pirmenybės [prioriteto] taisyklių ir pagal [Reglamento 883/2004] 68 straipsnio 3 dalį perduoda prašymą kitos valstybės narės įstaigai bei apie tai informuoja pareiškėją. Ta įstaigai per dviejų mėnesių laikotarpį pareiškia savo poziciją dėl laikino sprendimo.

Jei įstaiga, kuriai buvo perduotas prašymas, nepareiškia savo pozicijos per du mėnesius nuo prašymo gavimo, pirmiau minėtas laikinas sprendimas taikomas ir ši įstaiga moka pagal jos teisės aktus numatytas išmokas bei informuoja įstaigą, kuriai buvo pateiktas prašymas, apie sumokėtų išmokų dydį.“

Reglamentas Nr. 492/2011

16 Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, negali būti sudarytos skirtingos įdarbinimo ir darbo sąlygos, nei tos valstybės narės, kurioje jis dirba, piliečiams dėl jo pilietybės, ypač nustatant darbo užmokestį ir atleidžiant iš darbo, o jam tampant bedarbiu – jį grąžinant arba vėl priimant į darbą.

2. Jis naudojasi tomis pačiomis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis, kaip ir vietiniai darbuotojai.“

Austrijos teisė

- 17 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos 1955 m. rugsėjo 9 d. *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (Bendrasis socialinio draudimo įstatymas, *BGBL.*, 189/1955) 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį federalinį įstatymą sveikatos draudimu, draudimu nuo nelaimingų atsitikimų ir pensijų draudimu draudžiami (visiškai draudžiami) asmenys, kai atitinkamam darbui nėra netaikoma visiško draudimo pagal 5 ir 6 straipsnius sistema ir nesuteikiamas tik dalinis draudimas pagal 7 straipsnį:

<...>

(9) vystomojo bendradarbiavimo darbuotojai, nurodyti 1983 m. lapkričio 10 d. [*Bundesgesetz über den Personaleinsatz im Rahmen der Zusammenarbeit mit Entwicklungsländern (Entwicklungshelfergesetz)*] (Įstatymas dėl darbuotojų įdarbinimo bendradarbiaujant su besivystančiomis šalimis [Įstatymas dėl vystomojo bendradarbiavimo darbuotojų statuso]) [*BGBL.*, 574/1983) 2 straipsnyje.“

- 18 Iki 2018 m. gruodžio 31 d. galiojusio ir vėliau panaikinto Įstatymo dėl vystomojo bendradarbiavimo darbuotojų statuso 13 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Darbuotojai ir kartu su jais gyvenantys šeimos nariai su sąlyga, kad jie yra Austrijos piliečiai arba pagal Sąjungos teisę jiems prilyginami asmenys, rengiantis misijai ir per ją, kiek tai susiję su teise gauti išmokas iš išmokų šeimai kompensavimo fondo lėšų ir mokesčio kreditą už išlaikomą vaiką pagal kiekvienos taikomos redakcijos [*Einkommensteuergesetz 1988* (1988 m. Pajamų mokesčio įstatymas)] 33 straipsnio 3 dalį, yra vertinami taip, tarsi nuolat negyventų šalyje, kurioje vykdoma misija.“

- 19 Pagrindinės bylos faktinėms aplinkybėms taikytinos redakcijos *Bundesabgabenordnung* (Federalinis mokesčių kodeksas, toliau – BAO) 26 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Pagal mokesčių teisės nuostatas asmens nuolatinė gyvenamoji vieta yra ten, kur jis turi būstą aplinkybėmis, leidžiančiomis manyti, kad būsto jis neatsisakys ir jį naudos.

2. Pagal mokesčių teisės nuostatas asmuo turi įprastinę gyvenamąją vietą ten, kur gyvena esant aplinkybėms, patvirtinančioms, kad šioje vietoje ar šioje šalyje jis gyvena nelaikini.

3. Austrijos piliečiai, įdarbinti viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos ir dirbantys užsienyje (užsienio darbuotojai), prilyginami asmenims, kurių įprastinė gyvenamoji vieta yra ten, kur yra darbo užmokestį nurodanti mokėti tarnyba. Tas pats taikytina sutuoktiniui, jeigu pora veda bendrą namų ūkį, ir jų išlaikomiems nepilnamečiams vaikams.“

- 20 Pagal pagrindinėje byloje taikomos redakcijos 1967 m. spalio 24 d. *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo skiriant išmokas; *BGBL.*, 376/1967, toliau – FLAG) 1 straipsnį numatytos išmokos „skiriamos siekiant kompensuoti šeimos išlaidas“.

- 21 Pagal FLAG 2 straipsnio 1 dalį asmenys, kurių nuolatinė arba įprastinė gyvenamoji vieta yra Austrijos teritorijoje, turi teisę gauti išmokas šeimai už nepilnamečius vaikus.

- 22 FLAG 2 straipsnio 8 dalyje numatyta, kad asmenys turi teisę gauti išmokas šeimai tik tuo atveju, jeigu jų interesų vieta yra Austrijos teritorijoje. Asmens interesų vieta yra toje valstybėje, su kuria jis turi glaudžiausius asmeninius ir ekonominius ryšius.
- 23 Pagal FLAG 5 straipsnio 3 dalį teisė į išmokas šeimai neatsiranda, jeigu vaikų nuolatinė gyvenamoji vieta yra užsienyje.
- 24 FLAG 8 straipsnyje reglamentuojami išmokų šeimai dydžiai, apskaičiuojami pagal šio straipsnio 1–3 dalyse nustatytas skales, atsižvelgiant į vaikų skaičių ir jų amžių. Išmokos šeimai reguliariai didinamos remiantis *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas, Austrija) sprendimu.
- 25 FLAG 53 straipsnyje numatyta:

„(1) Pagal šį federalinį įstatymą [1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3)] šalių piliečiai, kiek tai susiję su minėtu susitarimu, prilyginami Austrijos piliečiams. Šiomis aplinkybėmis vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta vienoje iš Europos ekonominės erdvės valstybių pagal Bendrijos teisės nuostatas prilygsta vaiko nuolatinei gyvenamajai vietai Austrijoje.

<...>

(4) 1 dalies antras sakinytis netaikomas atvejams, susijusiems su 8a straipsnio 1–3 dalimis.

(5) <...> BAO 26 straipsnio 3 dalis, kiek tai susiję su šiame federaliniame įstatyme numatytais išmokomis, taikoma iki 2018 m. gruodžio 31 d. Nuo 2019 m. sausio 1 d. BAO 26 straipsnio 3 dalis, kiek tai susiję su šiame federaliniame įstatyme numatytais išmokomis, taikoma tik į užsienį komandiruotiems asmenims, vykdančioms veiklą teritorinės valdžios institucijos paskyrimu.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 26 Pareiškėja pagrindinėje byloje, Vokietijos pilietė, ir trys jos vaikai, kurie taip pat yra Vokietijos piliečiai, turi registruotą nuolatinę gyvenamąją vietą Vokietijoje. Pareiškėjos pagrindinėje byloje sutuoktinis, kuris yra trijų vaikų tėvas, yra Brazilijos pilietis ir niekada neturėjo registruotos nuolatinės gyvenamosios vietos Vokietijoje.
- 27 Nuo 2002 m. pareiškėja pagrindinėje byloje dirba vystomojo bendradarbiavimo srityje. 2013–2016 m. šeima pakaitomis gyveno Vokietijoje ir Brazilijoje, kur pareiškėjos pagrindinėje byloje sutuoktinis turi nekilnojamojo turto ir kur dirbo ūkininku.
- 28 2016 m. rugsėjo 6 d. pareiškėja pagrindinėje byloje sudarė darbo sutartį su Austrijos nevyriausybine organizacija. Pagal šią sutartį pareiškėjos pagrindinėje byloje įdarbinimo vieta buvo Vienoje (Austrija), taigi ji pati ir jos šeimos nariai buvo apdrausti *Wiener Gebietskrankenkasse* (Vienos teritorinė ligonių kasa, Austrija) sudarytu socialiniu draudimu. Pabaigusi 2016 m. rugsėjo 6 d.–spalio 21 d. Vienoje surengtus parengiamuosius mokymus, 2016 m. spalio 31 d. pareiškėja pagrindinėje byloje pradėjo misiją Ugandoje. Ši misija, į kurią ji išvyko kartus su savo šeima, tęsėsi iki 2019 m. rugpjūčio 15 d. ir buvo laikinai pertraukta tik laikotarpiu nuo 2017 m. spalio 17 d. iki 2018 m. vasario 7 d. dėl trečiojo pareiškėjos pagrindinėje byloje vaiko gimimo. Per šią pertrauką ji gyveno savo tėvų namuose Vokietijoje, kur galėjo

naudotis keliais kambariais, ir gavo Vienos teritorinės ligonių kasos mokamą gimdymo išmoką. Nuo 2019 m. rugpjūčio 15 d. iki rugsėjo 15 d., t. y. paskutinį mėnesį prieš baigiantis jos darbo sutarčiai, pareiškėja pagrindinėje byloje Vienoje turėjo reintegracijos laikotarpį. Per šį laikotarpį, kaip ir per parengiamuosius mokymus, pareiškėja pagrindinėje byloje gyveno Vienoje, kur galėjo naudotis darbdavio tam tikromis sąlygomis suteiktu būstu, t. y. ji ir jos šeima jame galėjo gyventi tik per mokymų ir reintegracijos laikotarpius. Tuo metu, kai pareiškėja pagrindinėje byloje buvo misijose užsienyje, tame būste gyveno kiti vystomojo bendradarbiavimo darbuotojai. Per šiuos laikotarpius pareiškėjos pagrindinėje byloje, jos vaikų ir sutuoktinio pagrindinė gyvenamoji vieta buvo deklaruota Austrijoje.

- 29 Pareiškėjai pagrindinėje byloje dirbant vystomojo bendradarbiavimo srityje, ją į misijas užsienyje lydėdavęs sutuoktinis rūpindavosi namų ruošos darbais. Misijų laikotarpiu pareiškėja pagrindinėje byloje atostogaudavo Vokietijoje, kur yra jos banko sąskaitos.
- 30 Iki 2016 m. rugsėjo mėn. pareiškėja pagrindinėje byloje gavo Vokietijos kompetentingos institucijos mokamą išmoką šeimai už pirmuosius du vaikus. 2016 m. rugsėjo 26 d. šios institucijos sprendimu šios išmokos mokėjimas buvo sustabdytas motyvuojant tuo, kad už išmokų šeimai mokėjimą yra atsakinga Austrijos Respublika, nes pareiškėja pagrindinėje byloje nuo šiol dirbo Austrijoje, o jos sutuoktinis nevykdė profesinės veiklos Vokietijoje.
- 31 2016 m. spalio 5 d. pareiškėja pagrindinėje byloje mokesčių administracijai pateikė prašymą skirti išmoką šeimai už du pirmuosius vaikus, o 2018 m. sausio 8 d. – prašymą ir už trečiąjį vaiką. Ji teigė, kad jos šeima neturi bendros gyvenamosios vietos Vokietijoje ar Brazilijoje, nes paprastai visi šeimos nariai vyksta kartu su ja, kai ši paskiriama atlikti misijas užsienyje. Kai pareiškėja pagrindinėje byloje pateikė šiuos prašymus, jos paskyrimo vieta buvo Ugandoje.
- 32 Mokesčių administracija atmetė pareiškėjos pagrindinėje byloje prašymus, motyvuodama tuo, kad ši neturi teisės gauti išmokų šeimai Austrijoje, nes jos, kaip vystomojo bendradarbiavimo darbuotojos, veikla vykdoma trečiojoje šalyje. Mokesčių administracijos teigimu, pareiškėja pagrindinėje byloje nedirba pagal darbo sutartį Austrijoje, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktą, todėl nepatenka į šio reglamento taikymo sritį. Be to, pareiškėjos pagrindinėje byloje butas Vienoje nėra jos „gyvenamoji vieta“ ir negali būti laikomas „buvimo vieta“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 1 straipsnio j ir k punktus, todėl Austrijos Respublika nėra gyvenamosios vietos valstybė narė, kaip tai suprantama pagal to paties reglamento 11 straipsnio 3 dalies e punktą. Be to, pareiškėja pagrindinėje byloje taip pat neturi teisės į išmokas šeimai pagal nacionalinės teisės nuostatas.
- 33 Pareiškėja pagrindinėje byloje apskundė tuos sprendimus teigdama, kad Austrijos Respublika yra valstybė narė, kurioje ji dirbo pagal darbo sutartį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktą, nes darbo sutartyje nurodyta, kad jos darbo vieta yra Vienoje. Visus nurodymus ji gavo iš darbdavio Vienoje, kur taip pat vyko parengiamieji mokymai ir reintegracijos mėnuo. Be to, jos registracijos, kaip ir interesų vieta, taip pat yra Vienoje.
- 34 Šiomis aplinkybėmis *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas, Austrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
„1. Ar Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies e punktas turi būti aiškinamas taip, kad į jo taikymo sritį patenka situacija, kai darbuotoja, turinti tos valstybės narės, kurioje yra jos bei vaikų gyvenamoji vieta, pilietybę, su darbdaviu, kurio buveinė yra kitoje valstybėje narėje, kaip vystomojo bendradarbiavimo darbuotoja užmezga darbo santykius, kuriems pagal

buveinės valstybės teisės aktus taikoma privalomojo draudimo sistema, ir darbdavio ne iš karto po įdarbinimo, bet po pasirengimo laikotarpio komandiruojiama į trečiąją valstybę, o grįžusi reintegracijos laikotarpį praleidžia buveinės valstybėje?

2. Ar tokia valstybės narės teisės norma, kaip FLAG 53 straipsnio 1 dalis, kurioje, be kita ko, įtvirtinta atskira prilyginimo Austrijos piliečiams tvarka, pažeidžia SESV 288 straipsnio antroje pastraipoje nustatytą draudimą perkelti reglamentus į nacionalinę teisę?

Trečiasis–ketvirtasis klausimai užduodami tam atvejui, jeigu paaiškėtų, kad pareiškėjos pagrindinėje byloje situacija patenka į Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies e punkto taikymo sritį ir Sąjungos teisėje nustatytas įpareigojimas mokėti išmokas šeimai taikomas išimtinai gyvenamosios vietos valstybei narei.

3. Ar SESV 45 straipsnio 2 dalyje ir papildomai SESV 18 straipsnyje įtvirtintas draudimas diskriminuoti darbuotojus dėl pilietybės turi būti aiškinamas taip, kad jam prieštarauja tokia nacionalinės teisės norma, kaip iki 2018 m. gruodžio 31 d. galiojusios redakcijos [Įstatymo dėl vystomojo bendradarbiavimo darbuotojų statuso] 13 straipsnio 1 dalis, kurioje teisė į išmokas šeimai valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga pagal Sąjungos teisę, susiejama su sąlyga, kad vystomojo bendradarbiavimo darbuotojas, dar prieš pradėdamas dirbti, valstybės narės, kurioje yra darbdavio buveinė, teritorijoje turėtų savo interesų vietą, t. y. įprastinę gyvenamąją vietą, o ši reikalavimą turi tenkinti ir Austrijos piliečiai?
4. Ar Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalis ir [Reglamento Nr. 987/2009] 60 straipsnio 2 ir 3 dalys turi būti aiškinamos taip, kad valstybės narės, kurią pareiškėja pagrindinėje byloje laikė kompetenciją prioriteto tvarka turinčia darbo vietos valstybe ir kuriai buvo pateiktas prašymas skirti išmokas šeimai, tačiau kurios teisės aktai netaikytini laikantis prioriteto arba subsidiarios tvarkos, bet [joje] vis dėlto egzistuoja teisė į išmokas šeimai remiantis alternatyvia valstybės narės teisės norma, įstaiga privalo pagal analogiją taikyti nuostatas, reglamentuojančias pareigą perduoti prašymą, informuoti suinteresuotąjį asmenį, priimti laikiną sprendimą dėl prioriteto tvarka taikytinų taisyklių ir dėl laikinos piniginių išmokos?
5. Ar įpareigojimas priimti laikiną sprendimą dėl prioriteto tvarka taikytinų taisyklių taikomas išimtinai [mokesčių administracijai], kaip įstaigai, ar ir administraciniam teismui, kuriam pateiktas skundas?
6. Kuriuo momentu administracinis teismas privalo priimti laikiną sprendimą dėl prioriteto tvarka taikytinų taisyklių?

Septintasis klausimas užduodamas tuo atveju, jeigu paaiškėtų, kad [pareiškėjos pagrindinėje byloje] situacija patenka į Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punkto taikymo sritį ir kad pagal Sąjungos teisę darbo vietos valstybė ir gyvenamosios vietos valstybė bendrai įpareigojamos mokėti išmokas šeimai.

7. Ar Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalies a punkto formuluotė „ta įstaiga <...> perduoda prašymą“ ir [Reglamento Nr. 987/2009] 60 straipsnio formuluotė „ta įstaiga <...> perduoda prašymą“ turi būti aiškinamos taip, kad pagal šias nuostatas kompetenciją prioriteto tvarka turinčios valstybės narės įstaiga ir kompetenciją subsidiaria tvarka turinčios valstybės narės įstaiga susiejamos taip, jog abi valstybės narės bendrai privalo tvarkyti vieną ir tą patį prašymą skirti išmokas šeimai, ar pareiškėjas dėl privalomos priemokos, kurią prireikus turi mokėti valstybės narės, kurios teisės aktai taikomi laikantis subsidiarios tvarkos, įstaiga,

privalo kreiptis su atskiru prašymu, taigi pareiškėjas abiejų valstybių narių įstaigoms privalo pateikti du atskirus prašymus (prašymų formas), dėl kurių natūraliai pradedami skaičiuoti skirtingi terminai?

Aštuntasis–devintasis klausimai susiję su laikotarpiu nuo 2019 m. sausio 1 d., kai Austrija įvedė išmokų šeimai indeksavimą ir kartu panaikino vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams skiriamas išmokas šeimai, panaikindama ankstesnės redakcijos [Įstatymo dėl vystomojo bendradarbiavimo darbuotojų statuso] <...> 13 straipsnio 1 dalį.

8. Ar SESV 4 straipsnio 4 dalis, 45 straipsnis ir 208 straipsnis, ESS 4 straipsnio 3 dalis ir Reglamento Nr. 883/2004 2, 3, 7 straipsniai bei II antraštinės dalies nuostatos turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybei narei iš esmės draudžiama panaikinti vystomojo bendradarbiavimo darbuotojui, kuris kartu su savo šeimos nariais išvyksta į paskirties vietą trečiojoje šalyje, suteikiamas išmokas šeimai?

Alternatyviai devintasis klausimas:

9. Ar SESV 4 straipsnio 4 dalis, 45 straipsnis ir 208 straipsnis, ESS 4 straipsnio 3 dalis ir Reglamento Nr. 883/2004 2, 3, 7 straipsniai bei II antraštinės dalies nuostatos turi būti aiškinami taip, kad jais tokioje situacijoje, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, vystomojo bendradarbiavimo darbuotojui, kuris jau yra įgijęs teisę į išmokas šeimai už ankstesnius laikotarpius, garantuojamas individualus ir konkretus šios teisės išsaugojimas [vėlesniais] laikotarpiais, nors valstybė narė ir panaikino vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams skiriamas išmokas šeimai?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 35 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal darbo sutartį dirbanti darbuotoja, kuri turi tos valstybės narės, kurioje yra jos bei vaikų gyvenamoji vieta, pilietybę, kaip vystomojo bendradarbiavimo darbuotoja užmezga darbo santykius su darbdaviu, kurio registruota buveinė yra kitoje valstybėje narėje, pagal kurios teisės aktus ji apdraudžiama tos valstybės privalomuoju socialiniu draudimu, ir darbdavio komandiruojuama dirbti į trečiąją šalį ne iš karto po įdarbinimo, bet po pasirengimo laikotarpio minėtoje kitoje valstybėje narėje ir į ją vėliau grįžta reintegracijos laikotarpiui, turi būti laikoma dirbančia pagal darbo sutartį pastarojoje valstybėje, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, arba, jei taip nėra, ar tokios darbuotojos situacija patenka į šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies e punkto taikymo sritį.
- 36 Siekiant atsakyti į šį klausimą pirmiausia reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją vien aplinkybės, jog darbuotojas dirba ne Sąjungos teritorijoje, nepakanka tam, kad nebūtų taikomos Sąjungos taisyklės dėl laisvo darbuotojų judėjimo ir, be kita ko, Reglamentas Nr. 883/2004, jei darbo santykių ryšys su ta teritorija ir toliau išlieka pakankamai glaudus (2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 37 Pakankamai glaudus atitinkamų darbo santykių ryšys su Sąjungos teritorija matyti, be kita ko, iš aplinkybės, kad Sąjungos pilietis, gyvenantis valstybėje narėje, buvo įdarbintas kitoje valstybėje narėje įsisteigusios įmonės, kurios naudai vykdė savo veiklą (2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 23 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 38 Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodytas aplinkybes, reikia konstatuoti, kad tarp pagrindinėje byloje aptariamų darbo santykių ir Sąjungos teritorijos, būtent Austrijos teritorijos, yra pakankamai glaudus ryšys. Pareiškėjos pagrindinėje byloje darbdavys yra įsisteigęs Austrijoje; būtent šioje valstybėje narėje ji išėjo mokymus prieš išvykdama į misiją Ugandoje, o grįžusi iš jos praleido reintegracijos laikotarpį. Be to, darbo sutartis buvo sudaryta pagal Austrijos teisę, taigi pareiškėja pagrindinėje byloje yra apdrausta pagal Austrijos socialinio draudimo sistemą ir atlieka misijas Austrijos Respublikos paramos vystymuisi srityje. Šie aspektai taip pat svarbūs taikant Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnyje įtvirtintą vienos valstybės narės teisės aktų taikymo principą.
- 39 Toliau, siekiant išsiaiškinti, ar tokį asmenį, kaip pareiškėja pagrindinėje byloje, reikia laikyti pagal darbo sutartį „valstybėje narėje“ (šiuo atveju – Austrijos Respublikoje) dirbusiu asmeniu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktą, ar patenkančiu į šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies e punkto taikymo sritį, reikia priminti, kad pastaroji nuostata yra subsidaraus pobūdžio teisės norma, taikoma visiems asmenims, kurių situacija nėra konkrečiai reglamentuota kitomis minėto reglamento nuostatomis, siekiant įtvirtinti išsamią taikytinos teisės nustatymo sistemą (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 31 punktą).
- 40 Atsižvelgiant į šį subsidiarumą, reikia išnagrinėti, ar Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas atvejis atitinka, be kita ko, tokią situaciją, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, turint omenyje ypač tai, kad šios 3 dalies b–d punktuose nurodyti atvejai neturi jokio ryšio su šia situacija.
- 41 Nors nagrinėjamu atveju *prima facie* atrodo, kad pareiškėja pagrindinėje byloje nevykdė veiklos „valstybėje narėje“, nes buvo išvykusi į misiją Ugandoje, vis dėlto iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad prieš išvykimą į misiją ir grįžusi pareiškėja pagrindinėje byloje dirbo Austrijos teritorijoje, kur yra įsisteigęs jos darbdavys, ir kad ten jai netgi buvo suteiktas tarnybinis būstas. Be to, darbo sutarties galiojimo laikotarpiu pareiškėjos pagrindinėje byloje, jos vaikų ir sutuoktinio pagrindinė gyvenamoji vieta buvo Austrijoje ir ten jie buvo apdrausti Vienos teritorinėje ligonių kasoje sudarytu socialiniu draudimu.
- 42 Net darant prielaidą, kad, kaip nurodė mokesčių administracija prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme, pareiškėjos pagrindinėje byloje gyvenamoji vieta buvo kitos valstybės narės teritorijoje, tokia situacija yra panaši į tą, kuri nagrinėta byloje, kurioje priimtas 1994 m. birželio 29 d. Sprendimas *Aldewereld* (C-60/93, EU:C:1994:271) dėl 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35), panaikinto ir pakeisto Reglamentu Nr. 883/2004, išaiškinimo. Ta byla buvo susijusi su kitoje nei gyvenamosios vietos valstybėje narėje įsteigtoje įmonėje įdarbintu darbuotoju, vykdžiusiu veiklą už Sąjungos teritorijos ribų. To sprendimo 24 punkte Teisingumo Teismas

nusprendė, kad esant tokiai situacijai „darbuotojo gyvenamosios vietos valstybės narės teisės aktai negali būti taikomi, nes šie teisės aktai neturi jokio ryšio su darbo santykiais, priešingai nei valstybės, kurioje yra įsisteigęs darbdavys, teisės aktai, kuriuos reikia taikyti“.

- 43 Darytina išvada, jog, nepaisant aplinkybės, kad faktiškai darbas, kuriam atlikti Austrijos darbdavys įdarbino pareiškėją pagrindinėje byloje, buvo atliekamas už Sąjungos teritorijos ribų ir kad ji išsaugojo ryšius su savo kilmės valstybe, t. y. Vokietijos Federacine Respublika, kur ji galėjo gyventi savo tėvų namuose, reikia laikyti, kad Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį vieninteliai pareiškėjai pagrindinėje byloje taikytini teisės aktai yra tik jos darbdavio valstybės narės, t. y. Austrijos, teisės aktai, todėl nėra reikalo taikyti šios 3 dalies e punkte įtvirtintos subsidiarios taisyklės.
- 44 Šiomis aplinkybėmis į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal darbo sutartį dirbanti darbuotoja, kuri turi tos valstybės narės, kurioje yra jos ir vaikų gyvenamoji vieta, pilietybę, kaip vystomojo bendradarbiavimo darbuotoja užmezga darbo santykius su darbdaviu, kurio registruota buveinė yra kitoje valstybėje narėje, pagal kurios teisės aktus yra apdraudžiama tos valstybės privalomuoju socialiniu draudimu, ir darbdavio komandiruojama dirbti į trečiąją šalį ne iš karto po įdarbinimo, bet po pasirengimo laikotarpio minėtoje kitoje valstybėje narėje ir į ją vėliau grįžta reintegracijos laikotarpiui, turi būti laikoma dirbančia pagal darbo sutartį pastarojoje valstybėje, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

Dėl antrojo klausimo

- 45 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 288 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybei narei draudžiama priimti nacionalinės teisės aktus, kurių taikymo asmenims sritis būtų platesnė už Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, kiek juose numatytas valstybių, kurios yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, piliečių prilyginimas jos pačios piliečiams.
- 46 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad jį pateikęs teismas mano, jog SESV 288 straipsnio antra pastraipa draudžia tokią nacionalinę nuostatą, kaip FLAG 53 straipsnio 1 dalis, nes, kaip matyti iš 1973 m. spalio 10 d. Sprendimo *Variola* (34/73, EU:C:1973:101) 11 punkto, tokia nacionalinės teisės nuostata gali būti siekiama teisės subjektams palikti neaiškumų dėl tiesiogiai taikytinos Sąjungos teisės ir taip realiai pakenkti Teisingumo Teismo turimam Sąjungos teisės aiškinimo monopoliui.
- 47 Šiuo klausimu atrodo tikslinga priminti: nors pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją dėl savo pobūdžio ir paskirties Sąjungos teisės šaltinių sistemoje reglamentų nuostatos paprastai iškart veikia nacionalinės teisės sistemose, o nacionalinėms valdžios institucijoms nereikia imtis taikymo priemonių, tačiau kai kurias jų nuostatas gali prireikti įgyvendinti valstybėms narėms priimančioms taikymo priemones (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Danske Svineproducenter*, C-316/10, EU:C:2011:863, 39 ir 40 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 48 Valstybės narės gali priimti reglamentą įgyvendinančias priemones, jeigu nepažeidžia jo tiesioginio taikymo, neiškraipo jo, kaip Bendrijos teisės akto, pobūdžio ir sukonkretina šiuo reglamentu suteiktos diskrecijos įgyvendinimą, nepažeisdamos jo ribų (2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Danske Svineproducenter*, C-316/10, EU:C:2011:863, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 49 Nagrinėjamu atveju, nesant reikalo Teisingumo Teismui nuspręsti, ar tokia teisės nuostata, kaip FLAG 53 straipsnio 1 dalis, laikytina Reglamento Nr. 883/2004 įgyvendinimo priemone, pakanka konstatuoti, kad šio reglamento tiesioginis taikymas bet kuriuo atveju leidžia nacionaliniams teismams patikrinti nacionalinės priemonės suderinamumą su to reglamento turiniu (šiuo klausimu žr. 1979 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Eridania-Zuccherifici nazionali ir Società italiana per l'industria degli zuccheri*, 230/78, EU:C:1979:216, 34 punktą) ir prireikus netaikyti minėtos priemonės siekiant užtikrinti Sąjungos teisės, t. y. pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju – Reglamento Nr. 883/2004, viršenybę.
- 50 Vadinas, pagal Sąjungos teisę nedraudžiama priimti tokios teisės nuostatos, kaip FLAG 53 straipsnio 1 dalis, tačiau su sąlyga, kad ši nacionalinės teisės nuostata turi būti aiškinama taip, kad atitiktų Reglamento Nr. 883/2004 4 straipsnį, ir kad nekiltų abejonių dėl šio reglamento viršenybės.
- 51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: SESV 288 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybei narei nedraudžiama priimti nacionalinės teisės aktų, kurių taikymo asmenims sritis būtų platesnė už Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, kiek juose numatytas valstybių, kurios yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, piliečių prilyginimas jos pačios piliečiams, su sąlyga, kad šie teisės aktai aiškinami taip, kad atitiktų šį reglamentą, ir kad nekyla abejonių dėl jo viršenybės.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

- 52 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, į trečiąjį ir ketvirtąjį klausimus atsakyti nereikia.

Dėl penktojo ir šeštojo klausimų

- 53 Penktuoju ir šeštuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 3 dalyje numatytas įpareigojimas priimti laikiną sprendimą dėl prioriteto tvarka taikytinų nacionalinės teisės aktų tenka tik kompetentingai nacionalinei įstaigai, kuriai pateiktas prašymas skirti šeimos išmokas, ar ir nacionaliniam teismui, kuriam tokioje byloje pateikiamas skundas, ir, jei taip, kada tas teismas turi priimti tokį sprendimą.
- 54 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nustatytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (2015 m. birželio 16 d. Sprendimo *Gauweiler ir kt.*, C-62/14, EU:C:2015:400, 25 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 55 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jau priėmė laikiną sprendimą, kuriuo kompetentingai Austrijos įstaigai nurodė perduoti pagrindinėje byloje aptariamą prašymą skirti išmokas šeimai analogiškai įstaigai Vokietijoje ir pradėti su ja dialogo procedūrą.
- 56 Tas sprendimas akivaizdžiai grindžiamas Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 3 dalies taikymu pagal analogiją, nors paradoksalu, kad iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog tas teismas mano, kad, pirma, jis neturi jurisdikcijos priimti tokio laikino sprendimo ir, antra, neegzistuoja teisės nuostatos, taikytinos tokiam skundui, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje.
- 57 Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jau priėmė laikiną sprendimą, dėl kurio, nors ir laikinai, bet gali pasireikšti visos jo pasekmės, penktasis klausimas tapo nesvarbus sprendimui pagrindinėje byloje priimti, todėl yra hipotetinis.
- 58 Šią išvadą patvirtina tai, kad, kaip matyti iš atsakymo į pirmąjį klausimą, nagrinėjamu atveju Austrijos Respublika turi būti laikoma valstybe nare, kuri pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 1 dalies a punktą turi pagrindinę kompetenciją mokėti pagrindinėje byloje aptariamas išmokas šeimai, todėl Austrijos valdžios institucijos neprivalo pagal Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 3 dalį priimti laikino sprendimo dėl prioriteto tvarka taikytinų nacionalinės teisės aktų. Šiomis aplinkybėmis klausimas, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi priimti tokį „laikiną“ sprendimą vietoj Austrijos valdžios institucijų, yra hipotetinis, todėl turi būti pripažintas nepriimtiniu.
- 59 Penktojo klausimo nepriimtinumą lemia šeštojo klausimo nepriimtinumą, nes pastarasis klausimas siejamas su sąlyga, kad atsakymas į penktąjį klausimą turi būti teigiamas.
- 60 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktąjį ir šeštąjį klausimus reikia pripažinti nepriimtiniais.

Dėl septintojo klausimo

- 61 Septintuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalies a punktas ir Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas kompetenciją prioriteto tvarka turinčios valstybės narės įstaiga ir kompetenciją subsidiaria tvarka turinčios valstybės narės įstaiga susiejamos taip, kad išmokas šeimai prašantis skirti asmuo turi pateikti tik vieną prašymą vienai iš šių įstaigų, o vėliau jos abi kartu nagrinėja šį prašymą, ar prašytojas privalo kiekvienai iš šių įstaigų pateikti du atskirus prašymus.
- 62 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalį, jeigu prašymas skirti išmokas šeimai buvo pateiktas valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikomi, bet ne prioriteto tvarka pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, kompetentingai įstaigai, „ta įstaiga nedelsdama perduoda prašymą valstybės narės, kurios įstatymai galioja pagal prioritetas [prioriteto] taisykles, kompetentingai įstaigai, praneša apie tai atitinkamam asmeniui ir, nepažeisdama įgyvendinimo reglamento nuostatų dėl laikino išmokų skyrimo, prireikus moka 2 dalyje nurodytą diferencinį priedą“; „valstybės narės, kurios teisės aktai taikomi pagal prioritetas [prioriteto] taisykles, kompetentinga įstaiga nagrinėja šį prašymą, tartum jis būtų pateiktas tiesiogiai jai, o šio prašymo pateikimo pirmajai įstaigai data laikoma jo pateikimo prioritetinei įstaigai data.“

- 63 Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalies formuluotėje aiškiai nurodyta, kad tuo atveju, kai prašymas skirti išmokas šeimai pateikiamas valstybės narės, kurios teisės aktai nėra taikomi prioriteto tvarka, kompetentingai įstaigai, ta įstaiga privalo nedelsdama perduoti prašymą valstybės narės, kurios teisės aktai taikomi prioriteto tvarka, kompetentingai įstaigai ir apie tai informuoti pareiškėją. Tokiu atveju ši antroji įstaiga privalo aptariamą prašymą nagrinėti taip, tarsi jis jai būtų pateiktas tiesiogiai, o jo pateikimo data laikoma pateikimo pirmajai įstaigai data.
- 64 Iš Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 2 ir 3 dalių taip pat aiškiai matyti, kad jeigu įstaiga, kuriai pateiktas prašymas pagal to paties straipsnio 1 dalį, padaro išvadą, „kad jos teisės aktai taikomi laikantis prioriteto tvarkos pagal [Reglamento Nr. 883/2004] 68 straipsnio 1 ir 2 dalis, ji suteikia išmokas šeimai pagal jos taikomus teisės aktus“, o jeigu ji nusprendžia, kad jos teisės aktai yra taikomi, bet ne prioriteto tvarka, „ji nedelsdama priima laikiną sprendimą dėl taikytinų pirmenybės [prioriteto tvarka taikytinų] taisyklių ir pagal [Reglamento Nr. 883/2004] 68 straipsnio 3 dalį perduoda prašymą kitos valstybės narės įstaigai“ ir „apie tai informuoja pareiškėją“.
- 65 Taigi tiek iš Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalies a punkto, tiek iš Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 2 ir 3 dalių matyti, kad pareiškėjas turi pateikti tik vieną prašymą vienai kompetentingai įstaigai. Ta įstaiga, atsižvelgiant į tai, ar ji mano turinti kompetenciją prioriteto ar subsidiaria tvarka, privalo pirmu atveju pati mokėti prašomas išmokas šeimai, antru atveju – perduoti aptariamą prašymą kompetentingai valstybės narės įstaigai, kuri, jos nuomone, yra kompetentinga prioriteto tvarka, kad būtų užtikrintas greitas tokio prašymo skirti išmokas šeimai išnagrinėjimas.
- 66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į septintąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalies a punktas ir Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 2 ir 3 dalys turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas kompetenciją prioriteto tvarka turinčios valstybės narės įstaiga ir kompetenciją subsidiaria tvarka turinčios valstybės narės įstaiga susiejamos taip, kad išmokas šeimai prašantis skirti asmuo turi pateikti tik vieną prašymą vienai iš šių įstaigų, o vėliau jos abi kartu nagrinėja šį prašymą.

Dėl aštuntojo ir devintojo klausimų

- 67 Aštuntuoju ir devintuoju klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 4 straipsnio 4 dalis, 45 ir 208 straipsniai, ESS 4 straipsnio 3 dalis, Reglamento Nr. 883/2004 2, 3, 7 straipsniai ir II antraštinės dalies nuostatos turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybei narei iš esmės draudžiama panaikinti išmokas šeimai, kurias ji iki tol mokėjo vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, kartu su savo šeimos nariais išvykusiems į trečiąją šalį, į kurią buvo paskirti.
- 68 Siekiant atsakyti į šį klausimą, pirma, dėl SESV 45 straipsnio reikia priminti, kad į šios nuostatos taikymo sritį patenka visi Sąjungos piliečiai, nepaisant jų gyvenamosios vietos ir pilietybės, kurie pasinaudojo laisvo darbuotojų judėjimo teise ir vykdė profesinę veiklą kitoje nei jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje (šiuo klausimu žr. 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *de Groot*, C-385/00, EU:C:2002:750, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 69 Net jei pagal SESV 45 straipsnį draudžiama bet kokia nacionalinė priemonė, kuri, nors ir taikoma nediskriminuojant dėl pilietybės, gali Sąjungos piliečiams sudaryti kliūčių pasinaudoti šiuo straipsniu garantuojama įsisteigimo laisve arba naudojimąsi ja padaryti mažiau patrauklų, pagal minėtą straipsnį darbuotojui, persikeliančiam į kitą nei jo kilmės valstybę narę, nesuteikiama teisė

priimančiojoje valstybėje narėje remtis tokia pačia socialinio draudimo apsauga kaip ta, kurią jis turi kilmės valstybėje narėje pagal šios valstybės teisės aktus (2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *van den Berg ir kt.*, C-95/18 ir C-96/18, EU:C:2019:767, 57 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 70 Antra, SESV 48 straipsnis, kuriame numatyta valstybių narių teisės aktų koordinavimo sistema, o ne jų derinimas, neturi įtakos materialiams ir procedūriniais atskirų valstybių narių socialinės apsaugos sistemų skirtumams ir dėl to pagal jas apdraustų asmenų teisėms, o kiekviena valstybė narė išlieka kompetentinga pagal Sąjungos teisę savo teisės aktuose nustatyti socialinės apsaugos sistemos išmokų skyrimo sąlygas (2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *van den Berg ir kt.*, C-95/18 et C-96/18, EU:C:2019:767, 59 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 71 Reikia pridurti, kad Reglamentu Nr. 883/2004 nesukuriama bendra socialinio draudimo sistema, pagal ją gali toliau egzistuoti atskiros nacionalinės sistemos, o vienintelis jo tikslas – užtikrinti šių sistemų koordinavimą, kad būtų garantuotas realus laisvas asmenų judėjimas. Taigi pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybės narės išlaiko savo kompetenciją organizuoti savo socialinės apsaugos sistemas (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 23 d. Sprendimo *Bundesagentur für Arbeit*, C-29/19, EU:C:2020:36, 39 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 72 Vis dėlto įgyvendindamos šią kompetenciją valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės ir pirmiausia SESV nuostatų, susijusių su kiekvienam Sąjungos piliečiui pripažinta laisve judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje (2020 m. sausio 23 d. Sprendimo *Bundesagentur für Arbeit*, C-29/19, EU:C:2020:36, 41 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 73 Taigi šiuo atveju reikia išnagrinėti, ar Austrijos Respublika nepažeidė šių nuostatų, kai nusprendė panaikinti teisę į išmokas šeimai, kurias iki tol mokėjo vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, su savo šeimos nariais išvykusiems į trečiąją šalį, į kurią buvo paskirti.
- 74 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šis Austrijos teisės aktų leidėjo nuspręstas panaikinimas yra bendro pobūdžio ir vienodai taikomas tiek šios valstybės narės piliečiams, tiek kitų valstybių narių piliečiams, o tai vis dėlto turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 75 Taigi neatrodo, kad minėtas panaikinimas nuo 2019 m. sausio 1 d. lemia tiesioginę diskriminaciją dėl pilietybės.
- 76 Kalbant apie galimą netiesioginę diskriminaciją dėl atitinkamų darbuotojų pilietybės, atsižvelgiant į jų ar jų šeimos narių gyvenamosios vietos valstybę narę, reikia konstatuoti, kad nei Reglamento Nr. 883/2004 nuostatose, visų pirma jo 7 ir 67 straipsniuose, kuriais siekiama neleisti valstybei narei teisę į išmokas šeimai ar jų sumą padaryti priklausomą nuo darbuotojo šeimos narių gyvenamosios vietos buvimo valstybėje narėje, kuri moka šias išmokas (šiuo klausimu žr. 1995 m. spalio 5 d. Sprendimo *Imbernon Martínez*, C-321/93, EU:C:1995:306, 21 punktą), nei SESV 45 straipsnyje nenumatyta, kad darbuotojų judėjimo laisvė užtikrinama už Sąjungos teritorijos ribų. Netgi priešingai, iš aiškios SESV 45 straipsnio formuluotės matyti, kad „Sąjungoje užtikrinama“ darbuotojų judėjimo laisvė.
- 77 Taigi išmokų šeimai, mokėtų vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, kartu su šeima gyvenantiems trečiojoje šalyje, panaikinimas negali būti laikomas netiesiogine diskriminacija Sąjungos teritorijoje, jeigu (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas) tokiems darbuotojams nuo 2019 m. sausio 1 d. taikoma išmokų šeimai skyrimo tvarka

nesiskiria atsižvelgiant į tai, ar išvykdami iš kilmės valstybės narės ir įsikurdami Austrijoje jie pasinaudojo laisvo judėjimo teise, bet priklauso tik nuo to, ar atitinkamų vystomojo bendradarbiavimo darbuotojų vaikai gyvena trečiojoje šalyje ar valstybėje narėje, įskaitant Austriją.

- 78 Šios išvados nepaneigia tai, kad vystomojo bendradarbiavimo darbuotojai, jau įgiję teisę į išmokas šeimai už ankstesnius laikotarpius, neteko šios teisės 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojus naujiems teisės aktams, nes neatrodo, kad šios teisės praradimą lėmė naudojimasis laisvo judėjimo teise, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 79 Šiuo aspektu reikia pridurti, kad, viena vertus, atsakant į šiuos klausimus jokios reikšmingos išvados negalima padaryti iš 1980 m. birželio 12 d. Sprendimo *Laterza* (733/79, EU:C:1980:156) ir 2009 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Slanina* (C-363/08, EU:C:2009:732), nes bylos, kuriose buvo priimti tie sprendimai, nėra nei teisiškai, nei faktiškai panašios į pagrindinėje byloje nagrinėjamą situaciją, kaip ji aprašyta prašyme priimti prejudicinį sprendimą. Iš tiesų tose bylose buvo nagrinėjami teisių, įgytų Sąjungos piliečiui pasinaudojus teise į laisvą judėjimą Sąjungos teritorijoje, pakeitimai. Nagrinėjamu atveju teisės aktų pakeitimas susijęs su vystomojo bendradarbiavimo darbuotojais, kurie dirba ir kartu su vaikais gyvena už Sąjungos teritorijos ribų.
- 80 Kita vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodyta galimybė, kad išmokų šeimai, mokėtų vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, panaikinimas gali trukdyti laisvam darbuotojų judėjimui ir prireikus padaryti jį mažiau patrauklų ar net sumažinti vystomojo bendradarbiavimo darbuotojo profesijos paklausą, nors ir turėtų būti patikrinta vertinant faktines aplinkybes, tačiau bet kuriuo atveju neturėtų lemti SESV 45 ir 48 straipsniams prieštaraujančios situacijos. Kaip matyti iš šio sprendimo 71 ir 72 punktų, šiose nuostatose nenumatyta valstybių narių socialinės apsaugos sistemų suderinimas, nes valstybės narės išlaiko savo kompetenciją laikydamosi Sąjungos teisės organizuoti savo socialinės apsaugos sistemas, o SESV darbuotojui neužtikrina, kad jo veiklos išplėtimas keliose valstybėse narėse ar perkėlimas į kitą valstybę narę išliks neutralus, kiek tai susiję su socialine apsauga. Atsižvelgiant į valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktų skirtumus, toks išplėtimas ar perkėlimas, nelygu atvejis, socialinės apsaugos požiūriu gali būti daugiau ar mažiau palankus darbuotojui. Vadinasi, net ir tuo atveju, kai tokių teisės aktų taikymas yra mažiau palankus, jie atitinka SESV 45 ir 48 straipsnių nuostatas, jei dėl jų atitinkamo darbuotojo padėtis netampa mažiau palanki, palyginti su tų, kurie visą veiklą vykdo valstybėje narėje, kur šie aktai taikomi, arba palyginti su tų asmenų, kuriems jie jau galiojo, ir jeigu jie nelemia vien socialinio draudimo įmokų mokėjimo negaunant už tai išmokų (2019 m. kovo 14 d. Sprendimo *Vester*, C-134/18, EU:C:2019:212, 32 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į aštuntąjį ir devintąjį klausimus reikia atsakyti: SESV 45 ir 48 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais valstybei narei iš esmės nedraudžiama panaikinti išmokų šeimai, kurias ji iki tol mokėjo vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, kartu su savo šeimos nariais išvykusiems į trečiąją šalį, į kurią buvo paskirti, jeigu, pirma, šis panaikinimas vienodai taikomas išmokų gavėjams, kurie yra šios valstybės narės piliečiai ir kitų valstybių narių piliečiai, ir, antra, dėl minėto panaikinimo atsiradęs skirtingas požiūris į atitinkamus vystomojo bendradarbiavimo darbuotojus priklauso ne nuo to, ar jie laisvo judėjimo teise pasinaudojo prieš panaikinimą ar po jo, bet nuo to, ar jų vaikai gyvena kartu su jais valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 82 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 11 straipsnio 3 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal darbo sutartį dirbanti darbuotoja, kuri turi tos valstybės narės, kurioje yra jos ir vaikų gyvenamoji vieta, pilietybę, kaip vystomojo bendradarbiavimo darbuotoja užmezga darbo santykius su darbdaviu, kurio registruota buveinė yra kitoje valstybėje narėje, pagal kurios teisės aktus yra apdraudžiama tos valstybės privalomuoju socialiniu draudimu, ir darbdavio komandiruojuama dirbti į trečiąją šalį ne iš karto po įdarbinimo, bet po pasirengimo laikotarpio minėtoje kitoje valstybėje narėje ir į ją vėliau grįžta reintegracijos laikotarpiui, turi būti laikoma dirbančia pagal darbo sutartį pastarojoje valstybėje, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
2. SESV 288 straipsnio antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybei narei nedraudžiama priimti nacionalinės teisės aktų, kurių taikymo asmenims sritis būtų platesnė už Reglamento Nr. 883/2004 taikymo sritį, kiek juose numatytas valstybių, kurios yra 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, piliečių prilyginimas jos pačios piliečiams, su sąlyga, kad šie teisės aktai aiškinami taip, kad atitiktų šį reglamentą, ir kad nekyla abejonių dėl jo viršenybės.
3. Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 3 dalies a punktas ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnio 2 ir 3 dalys turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas kompetenciją prioriteto tvarka turinčios valstybės narės įstaiga ir kompetenciją subsidiaria tvarka turinčios valstybės narės įstaiga susiejamos taip, kad išmokas šeimai prašantis skirti asmuo turi pateikti tik vieną prašymą vienai iš šių įstaigų, o vėliau jos abi kartu nagrinėja šį prašymą.
4. SESV 45 ir 48 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jais valstybei narei iš esmės nedraudžiama panaikinti išmokų šeimai, kurias ji iki tol mokėjo vystomojo bendradarbiavimo darbuotojams, kartu su savo šeimos nariais išvykusiems į trečiąją šalį, į kurią buvo paskirti, jeigu, pirma, šis panaikinimas vienodai taikomas išmokų gavėjams, kurie yra šios valstybės narės piliečiai ir kitų valstybių narių piliečiai, ir, antra, dėl minėto panaikinimo atsiradęs skirtingas požiūris į atitinkamus vystomojo bendradarbiavimo darbuotojus priklauso ne nuo to, ar jie laisvo judėjimo teise pasinaudojo prieš panaikinimą ar po jo, bet nuo to, ar jų vaikai gyvena kartu su jais valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje.

Parašai.